

Informe jurídic preliminar sobre el Projecte de decret d'atribució de competències sancionadores derivades de l'aplicació de la normativa bàsica estatal en matèria de medi ambient.

I. Antecedents

1. En data 1 d'octubre de 2018, la Unitat Jurídica de la Subdirecció Biodiversitat comunica, mitjançant la bústia disposicions_generals.tes@gencat.cat, que ha obert al FILE 1 la carpeta compartida "*Projecte de Decret G0810 competències sancionadores DGPAPN i DGQACC*", i que ha dipositat en la mateixa el text del Projecte de decret proposat des de la Secretaria de Medi Ambient i Sostenibilitat, la memòria general i la memòria d'avaluació d'impacte.

En el mateix correu electrònic, la Unitat Jurídica de la Subdirecció Biodiversitat demana al Servei d'Organització la revisió del Projecte de decret d'acord amb l'establert a l'article 20.1.d del Decret 277/2016, de 2 d'agost, de reestructuració del Departament de Territori i Sostenibilitat.

2. En data 8 d'octubre de 2018, el Servei d'Organització emet informe favorable al Projecte de decret d'atribució de diverses competències sancionadores derivades de l'aplicació de la normativa bàsica estatal en matèria de medi ambient, condicionat a les observacions següents:

"- No escau fer comentaris en relació amb la simplificació administrativa, l'administració electrònica o la protecció de dades de caràcter personal, atès que el present projecte de disposició només té per objecte l'atribució de competències en determinats òrgans.

- Nogensmenys, ens sembla oportú remarcar que el fet que les sancions per infraccions molt greus es distribueixin entre la conselleria i la secretaria comporta, per als casos en què s'eleva a nivell de conselleria, la impossibilitat d'interposar recurs d'alçada.

- El projecte preveu una disposició addicional per modificar l'apartat n) de l'article 103.1 del Decret 277/2016, de 2 d'agost, de reestructuració del Departament de Territori i Sostenibilitat en el sentit següent: "n) Exercir la potestat sancionadora per a les infraccions en els termes que preveu la legislació vigent". En aquest sentit, cal tenir en compte que la Sub-direcció d'Organització i Informació treballa actualment en un projecte de decret d'estructura on es pot introduir la modificació proposada i, d'aquesta manera, recollir en un únic text tota la regulació de l'estructura departamental, amb l'objectiu d'evitar la dispersió normativa en aquesta matèria.

Per aquest motiu creiem que el projecte informat no ha d'incloure l'esmentada disposició addicional atès que, des del nostre punt de vista, l'actual formulació de l'article en qüestió (“c) Exercir la potestat sancionadora en l'àmbit de les seves competències.”) no entraria en conflicte amb la implementació de l'objecte de la disposició.”

3. En data 23 d'octubre de 2018, es rep a l'Àrea d'Assessorament Jurídic correu electrònic en què la unitat proposant comunica la incorporació a la carpeta del FILE d'una nova versió del Projecte de decret (V. 23.10.2018), que incorpora les modificacions derivades de les observacions efectuades pel Servei d'Organització, als efectes, si s'escau, de la seva valoració per part d'aquesta unitat i posterior elaboració de l'informe jurídic preliminar. Així mateix, s'informa de la incorporació d'una nova versió de la memòria general (V. 23.10.2018), amb esmena d'alguns punts detectats en la seva revisió.

4. En data 30 d'octubre de 2018, el Servei d'Organització comunica que un cop revisada la versió de data 23.10.2018 i d'acord amb la conversa mantinguda amb l'Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient, considera que el projecte de Decret pot continuar amb la seva tramitació.

5. Prèvia anàlisi de la versió del Projecte de decret de 23.10.2018 i de les memòries general i d'avaluació impacte de les mesures proposades, l'Àrea d'Assessorament Jurídic, en data 12 de novembre de 2018, emet nota d'observacions que es tramet en la mateixa data i per correu electrònic a la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic i a la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural.

6. En data 23 de novembre de 2018, es rep a l'Àrea d'Assessorament Jurídic correu electrònic en què la unitat proposant comunica la incorporació a la carpeta del FILE corresponent al Projecte de decret la darrera versió del Projecte (V. 22.11.2018) juntament amb la memòria general i la memòria d'avaluació d'impacte (V. 22.11.2018), als efectes de l'elaboració de l'informe jurídic preliminar.

II. Marc normatiu

El Projecte de decret analitzat, té per objecte l'atribució orgànica de les competències sancionadores que corresponen al Departament de Territori i Sostenibilitat en aplicació de diverses normes estatals bàsiques en matèria de medi ambient.

L'article 144 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció que abasta, entre d'altres, la

regulació dels recursos naturals, de la flora i de la fauna, de la biodiversitat, del medi marí i aquàtic (si no tenen per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítics), la prevenció, restauració i reparació dels danys al medi ambient i les mesures de protecció de les espècies.

En l'exercici d'aquestes competències s'han aprovat diverses normes dins l'àmbit territorial de Catalunya entre les quals escau destacar, per la seva connexió amb la qüestió analitzada, les següents:

El Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, té per objecte establir les normes generals per a la protecció i el benestar dels animals que es troben de manera permanent o temporal a Catalunya, i la seva finalitat és assolir el màxim nivell de protecció i benestar dels animals i afavorir una responsabilitat més elevada i una conducta més cívica de la ciutadania en la seva defensa i preservació. Aquest Text refós incorpora, al seu títol VI, un règim d'infraccions i sancions a les seves previsions i determina, en cada cas, qui ostenta la competència per sancionar les infraccions als seus preceptes.

La Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, dictada amb l'objecte de protegir, conservar, gestionar i millorar la diversitat genètica dels espais naturals de Catalunya, incorpora, en l'article 37, un règim d'infraccions i sancions a les seves previsions, i determina, a l'apartat 3 d'aquest article, els òrgans competents per a imposar les sancions.

La Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, amb l'objecte d'establir i regular els instruments i el procediment que es consideren necessaris per a una actuació efectiva de les Administracions públiques de Catalunya en el camp de la prevenció, la vigilància i la correcció de la contaminació atmosfèrica, conté, al capítol VI, la regulació de les infraccions al seu contingut i les corresponents sancions, determinant, en el seu article 17.4, la competència per a imposar les sancions.

Això no obstant, dins els àmbits materials descrits a l'article 144 de l'Estatut, sobre els quals s'atribueix una competència compartida amb l'Estat, existeixen diverses normes estatals, de caràcter bàsic, que regulen matèries mediambientals i les sancions aplicables tot remetent, pel que fa a l'exercici de la potestat sancionadora, als òrgans competents de les comunitats autònomes.

Així, la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, estableix el règim jurídic bàsic per a la conservació, l'ús sostenible, la millora i la

restauració del patrimoni natural i de la biodiversitat, i conté previsions sobre la catalogació, la conservació i la restauració d'habitats i espais naturals, així com la conservació de la biodiversitat. El Títol VI d'aquesta norma, que regula les infraccions a les seves previsions i les corresponents sancions, determina, a l'article 81.4, que la imposició de sancions per les infraccions tipificades en aquesta Llei correspon als òrgans competents de l'Administració de l'Estat o als òrgans competents de les comunitats autònomes, en els seus respectius àmbits competencials. En l'actualitat aquesta competència orgànica no ha estat expressament atribuïda en el cas de Catalunya.

La Llei 31/2003, de 27 d'octubre, de conservació de la fauna silvestre en els parcs zoològics, conté un regim d'infraccions i sancions a les seves previsions i determina, amb caràcter general, la competència sancionadora amb referència a l'òrgan competent de la comunitat autònoma. Manca també en aquest cas l'atribució expressa de la referida competència orgànica dins l'àmbit territorial de Catalunya.

La Llei 32/2007, de 7 de novembre, reguladora de la cura dels animals en la seva explotació, transport, experimentació i sacrifici, amb l'objecte d'establir les normes bàsiques en aquest àmbit i un règim comú d'infraccions i sancions per garantir el seu compliment, estableix, a l'apartat segon de la seva disposició adicional primera, que les infraccions i sancions tipificades als articles 14.1, paràgrafs a), b), c), d), e) h), i) i j); 14.2 paràgrafs a), c), d) i e), 14.3 i 16.1 seran d'aplicació als animals de companyia i domèstics. L'exercici de la competència sancionadora, tal i com disposa l'article 19, s'atribueix als òrgans competents de les comunitats autònomes o a les ciutats de Ceuta i Melilla, i a l'Administració General de l'Estat, en l'àmbit de les seves respectives competències. Aquesta competència sancionadora no ha estat expressament determinada en el cas de Catalunya.

La Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, tipifica a l'article 30 les infraccions al seu contingut i a l'article 31 determina les sancions a imposar. Quant a la potestat sancionadora, l'article 37 disposa que correspon a les comunitats autònomes o, si s'escau, a les entitats locals, en els termes establerts a l'article 5.3 de la mateixa norma. Es fa precís, doncs, atribuir expressament als òrgans de la Generalitat a qui correspongui l'esmentada potestat.

Finalment, la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, al seu article 37, regula les infraccions i les sancions d'aplicació en cas d'incompliment dels seus preceptes. El seu articulat, però, no conté cap atribució relativa a la potestat sancionadora. Això no obstant, de conformitat amb l'article 7 de la norma esmentada, correspon a les comunitats autònomes el seu desenvolupament legislatiu i execució, sense que existeixi hores d'ara, en l'àmbit de la regulació de l'Administració de la

Generalitat, cap norma dictada en la matèria. Correspon, per tant, atribuir també en aquest àmbit l'òrgan a qui correspon tal potestat sancionadora.

Pel que fa al procediment sancionador, la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques, i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, constitueixen la normativa estatal bàsica quan al procediment administratiu comú i al règim jurídic de les administracions públiques. I en concret, la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, dedica el capítol III del seu títol preliminar als principis que han de regir l'exercici de la potestat sancionadora per part de l'Administració pública, entre aquests hi figura el principi de legalitat, que troba la seva plasmació a l'article 25.1, d'acord amb el qual *la potestat sancionadora de les administracions públiques s'ha d'exercir quan hagi estat reconeguda expressament per una norma amb rang de llei, amb aplicació del procediment previst per al seu exercici i d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i la Llei de procediment administratiu comú de les administracions públiques i, quan es tracti d'entitats locals, de conformitat amb el que disposa el títol XI de la Llei 7/1985, de 2 d'abril*.

I pel que fa a la plasmació del principi de legalitat en l'atribució orgànica de la potestat sancionadora, l'apartat segon de l'article 25 preveu que l'exercici de la potestat sancionadora correspon als òrgans administratius que la tinguin atribuïda expressament, per disposició de rang legal o reglamentari.

La Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, disposa, al seu article 102, que la potestat sancionadora de les administracions públiques de Catalunya s'exerceix quan hagi estat expressament atribuïda per una norma amb rang de llei, i que aquest exercici s'ha de regir pels principis d'irretroactivitat, tipicitat, responsabilitat i proporcionalitat, i amb respecte dels terminis de prescripció i no-duplictat de sancions.

Quant a la competència orgànica per a l'exercici de la potestat sancionadora, l'article 103 estableix que correspon als òrgans administratius que la tinguin atribuïda expressament, per disposició legal o reglamentària. I, a aquest respecte, l'apartat segon de l'article 104, encomana al Govern la regulació, mitjançant decret, del procediment sancionador de l'Administració de la Generalitat, que tindrà caràcter supletori per a les entitats que integren l'Administració local. Això no obstant, el desplegament reglamentari de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, encara no s'ha produït, per la qual cosa continuen resultant d'aplicació les disposicions contingudes al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació

als àmbits de competència de la Generalitat, en tot allò que no s'oposin a la normativa bàsica estatal i les normes catalanes de desplegament.

Pel que fa a la competència sancionadora, l'esmentat Decret 278/1993, de 9 de novembre, preveu, a l'article 2 apartat segon, que *“son òrgans competents per a la imposició de sancions o per acordar, si s'escau, el sobreseïment els assenyalats en la normativa sectorial corresponent”*. I afegeix després *“...Si no hi ha previsió expressa, seran òrgans competents per la imposició de sancions els que resultin de les normes sobre atribució i exercici de competències que estableix el capítol 1 del títol 2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú”* (actualment article 8.3 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre). Tanmateix, aquest últim incís de l'article 2.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, no s'adequa al que disposa l'article 25.2 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, i l'article 103.2 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, que exigeixen que l'atribució d'aquestes competències orgàniques sigui expressa mitjançant una norma legal o reglamentària.

III. Competència

Quan a les competències relatives a la facultat d'autoorganització, el règim jurídic i el procediment de les administracions públiques catalanes, l'article 149.1.18 de la Constitució espanyola atribueix a l'Estat, entre d'altres aspectes, la competència per regular el procediment administratiu comú, sense perjudici de les especialitats derivades de l'organització pròpia de les comunitats autònomes, així com el sistema de responsabilitat de totes les administracions públiques.

Per la seva banda, l'article 159 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, disposa que correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució. Aquesta competència inclou:

- Els mitjans necessaris per a exercir les funcions administratives, incloent-hi el règim dels béns de domini públic i patrimonials.
- Les potestats de control, inspecció i sanció en tots els àmbits materials de competència de la Generalitat.
- Les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

Així mateix, correspon a la Generalitat la competència compartida en tot allò relatiu al règim jurídic i el procediment de les administracions públiques catalanes en allò que no inclòs als anteriors apartats.

A més, tal i com hem indicat a l'analitzar el marc normatiu, les lleis estatals bàsiques que estableixen les sancions preveuen que la competència sancionadora correspon als òrgans competents de les comunitats autònomes. La determinació dels òrgans competents en l'àmbit de la Generalitat és l'objecte del Projecte de decret.

La competència del Departament de Territori i Sostenibilitat per a la tramitació del Projecte de decret deriva del Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i del Decret 277/2016, de 2 d'agost, de reestructuració del Departament de Territori i Sostenibilitat, modificat pel Decret 29/2018, de 7 de juny. I en particular, correspon a la Secretaria de Medi Ambient i Sostenibilitat, de conformitat amb el que preveu l'article 87.1 de l'esmentat Decret 277/2016, de 2 d'agost, que assigna a aquest òrgan, entre d'altres, les següents funcions:

- Definir i impulsar la política relativa a la protecció i gestió del medi natural i de la biodiversitat.
- Definir i impulsar les polítiques de prevenció i control de la qualitat de l'aire i formular i fer el seguiment dels plans, els programes i les normatives sobre protecció de l'ambient atmosfèric, acústic i lumínic.
- Definir i impulsar el funcionament global i la gestió del sistema d'intervenció integral que estableixi el marc legal vigent i del sistema d'avaluació de les activitats sotmeses a declaració d'impacte ambiental, així com d'inspecció d'activitats amb incidència ambiental.
- Definir i impulsar les polítiques relatives a la mitigació i adaptació al canvi climàtic.
- Coordinar les actuacions d'inspecció d'activitats amb incidència ambiental.
- Exercir la potestat sancionadora per a les infraccions en els termes que preveu la legislació vigent.

IV. Documentació i procediment

1. El procediment d'elaboració i de tramitació del Projecte de decret proposat s'ha d'ajustar a l'establert al títol VI de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, relatiu a la iniciativa legislativa i la potestat per a dictar reglaments i d'altres disposicions; al títol IV de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, en el qual es regula el procediment d'elaboració de disposicions reglamentàries i a les previsions contingudes en els articles 10.1.c, 62 a

64 i 69 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. També és d'aplicació l'Acord del Govern de 19 de maig de 2009, pel qual s'aproven les Directrius sobre contingut de l'expedient i procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general, en allò que no contradigui les previsions legals.

2. Els projectes de decret han d'anar acompanyats d'una memòria general, amb el contingut previst a l'article 64.2 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, que és, com a mínim, el següent:

- a) La justificació de la necessitat de la disposició reglamentària i l'adequació d'aquesta als fins que es persegueixen.
- b) El marc normatiu en què s'insereix el projecte de disposició reglamentària.
- c) La relació de les disposicions afectades pel projecte de disposició reglamentària i la taula de vigències i derogacions resultants.
- d) La competència de la Generalitat sobre la matèria.
- e) La relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència.
- f) La procedència, si escau, de sotmetre l'expedient a informació pública.

En l'expedient que ara es sotmet a informe consta una memòria general amb el contingut més amunt indicat.

3. D'acord amb l'article 64 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, el Projecte de decret també ha d'anar acompanyat d'una memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades, que ha de contenir, com a mínim, els quatre informes següents: informe d'impacte pressupostari, informe d'impacte econòmic i social, informe d'impacte normatiu i informe d'impacte de gènere.

En la documentació tramesa per la unitat proposant consta també una memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades, que conté els quatre informes exigits per la Llei.

4. En la tramitació de l'expedient s'han de respectar les normes contingudes a l'article 63 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, que són les següents:

- L'expedient ha de contenir tota la documentació preceptiva i aquesta s'ha d'ordenar i numerar cronològicament.
- Els documents que formen part de l'expedient han de ser datats i signats per l'òrgan competent corresponent.

- L'expedient ha de tenir un índex de la documentació que l'integra quan es remeti per a l'emissió d'informes i per a l'aprovació del Decret. En conseqüència, l'índex s'haurà d'actualitzar abans de cadascun dels tràmits indicats.

En la documentació tramesa, **les dues memòries i el text del Projecte de decret proposat no consten signades** per les persones titulars dels òrgans competents.

No s'ha tramès tampoc l'índex, com exigeix el precepte citat, tot i que en aquesta fase de l'elaboració del Projecte de decret aquesta irregularitat no és gaire rellevant, atès que els documents a tenir en compte per emetre l'informe jurídic preliminar estan perfectament identificats, en base a les trameses fetes per la unitat proposant.

5. Respecte de la tramitació del Projecte de decret, cal dir el següent:

5.1 De conformitat amb el que disposa l'apartat 1è de l'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, amb caràcter previ a l'elaboració del projecte o avantprojecte de llei o de reglament, s'ha de substanciar una consulta pública, a través del portal web de l'Administració competent, en la qual s'ha de demanar l'opinió dels subjectes i de les organitzacions més representatives potencialment afectats per la futura norma sobre:

- a) Els problemes que es pretenen solucionar amb la iniciativa.
- b) La necessitat i oportunitat de la seva aprovació.
- c) Els objectius de la norma.
- d) Les possibles solucions alternatives reguladores i no reguladores.

Aquesta consulta prèvia, d'acord amb el segon paràgraf de l'apartat 4t de l'esmentat article, es pot ometre quan la proposta normativa no tingui un impacte significatiu en l'activitat econòmica, no imposi obligacions rellevants als destinataris o reguli aspectes parcials d'una matèria.

La recent STC 55/2018, de 24 de maig, declara que bona part de l'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, és contrari a l'ordre constitucional de competències, de manera que les previsions de l'article 133 que van més enllà del primer incís de l'apartat 1 (realització de consulta pública prèvia) i de la referència del paràgraf 1 de l'apartat 4 (raons que habiliten per a ometre els tràmits de consulta, audiència i informació públiques) desborden allò que és bàsic i vulneren les competències de la

Generalitat de Catalunya, motiu pel qual no resulten aplicables a l'elaboració de reglaments en l'àmbit de les seves competències.

Per tant, d'acord amb la STC 55/2018, no és aplicable a la Generalitat el paràgraf segon de l'apartat 4 de l'article 133 que, tal com hem indicat abans, preveu les causes específiques que permeten ometre la consulta pública prèvia, tal i com ha posat de manifest la Comissió Jurídica Assessora en els seus dictàmens núm. 115/2018, 150/2018, 151/2018 i 175/2018. Tot i això, cal reconèixer que les causes d'exclusió previstes en el paràgraf citat concorren en aquest cas.

D'altra banda, el paràgraf primer de l'apartat 4 de l'article 133, que sí és aplicable als reglaments de la Generalitat, d'acord amb la STC 55/2018, preveu que es pot prescindir dels tràmits de consulta, audiència i informació pública en el cas de normes organitzatives, com és el cas del Projecte de decret objecte d'aquest informe.

En base a tot l'exposat, es considera que es pot prescindir en aquest cas de la consulta pública prèvia, tal com s'indica a la memòria general.

5.2 Tot i que la memòria general no conté cap indicació al respecte, com hagués estat adient, no escau tampoc dur a terme el procés de participació ciutadana en les iniciatives normatives que preveu l'article 69 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, atès que el Projecte de decret no imposa noves obligacions ni implica noves càrregues administratives per a la ciutadania.

5.3 En tractar-se d'una norma que únicament efectua una distribució orgànica de competències prèviament atribuïdes al Departament de Territori i Sostenibilitat, tampoc es considera preceptiu el tràmit d'audiència regulat a l'article 67 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, en virtut de l'excepció prevista a l'apartat 6è de l'esmentat article (addicionat per la Llei 10/2011, de 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa) i també en virtut del previst al paràgraf segon de l'apartat 4 de l'article 133 de la Llei 29/2015.

5.4 Quant al tràmit d'informació pública val a dir que, si bé no resulta preceptiu en consideració al caràcter organitzatiu i d'ordre intern de la norma, tal com s'indica a la memòria general, es considera aconsellable la realització d'aquest tràmit participatiu en referir-se una matèria sancionadora, als efectes d'incrementar les garanties jurídiques vers a tercers.

5.5 De conformitat amb el que disposa l'article 8.2.b) de la Llei 5/2005, de 2 de maig, de la Comissió Jurídica Assessora, i l'article 69 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de

règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, aquest òrgan consultiu és competent per a emetre dictamen preceptiu respecte dels projectes de reglament o de disposicions generals que es dictin per a desplegar lleis. Tanmateix, en el present supòsit, el Projecte de decret, en la mesura que es tracta d'un reglament merament organitzatiu que té per objecte atribuir competències sancionadores del Departament de Territori i Sostenibilitat a diversos dels òrgans que configuren la seva estructura, no es requereix la intervenció preceptiva d'aquest òrgan consultiu.

5.6 A banda de l'indicat, de conformitat amb el que preveu el títol IV de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, **s'han de realitzar els tràmits següents:**

- **Consulta interdepartamental** a través del fòrum del SIGOV (article 66)
- **Informes preceptius:** Ja consta a l'expedient l'informe del Servei d'Organització del Departament. S'ha de sol·licitar l'informe d'impacte de gènere a Institut Català de les Dones.
- La unitat competent per tramitar el Projecte de decret ha d'elaborar una **memòria de les observacions i les al·legacions** presentades en els tràmits de consulta interdepartamental, informació pública i informes preceptius, i també de les raons que han dut a desestimar-les, si és el cas. Aquesta memòria ha de constar en l'expedient que es trameti quan se sol·liciti l'informe jurídic final.
- **Informe jurídic final**, emès d'acord amb l'article 65 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, i l'Acord del Govern de 19 de maig de 2009.

En cas que en l'informe jurídic final es formulin observacions al Projecte de decret, aquestes hauran de ser valorades per la unitat tramitadora i, si escau, integrades en el text. En cas de no integració s'haurà de motivar.

V. Anàlisi del contingut del Projecte de decret

El Projecte de decret consta d'un preàmbul, dos articles, i una disposició final.

5.1 Preàmbul

El preàmbul del Projecte de decret inclou:

- La justificació de la competència per a l'aprovació de la norma en base a l'article 144 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya; el Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya; la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i el títol IV de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
- Els antecedents normatius que justifiquen la intervenció, citant cadascuna de les normes estatals bàsiques i els concrets articles que atribueixen les competències sancionadores derivades de l'incompliment dels seus preceptes als òrgans competents de les comunitats autònomes.
- La finalitat de la norma, que es concreta en una distribució orgànica de l'exercici de diverses competències sancionadores prèviament atribuïdes al Departament de Territori i Sostenibilitat, especialment pel que fa a la imposició de les sancions previstes, de conformitat amb el que disposa l'article 25.2 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Analitzat contingut del preàmbul, es considera suficient i adient per explicar i motivar la part dispositiva del Projecte de decret.

5.2 Articulat

El Projecte de decret consta de dos articles.

L'article 1 defineix com a objecte de la disposició normativa l'atribució de les competències sancionadores que corresponen a la Generalitat de Catalunya en aplicació de diverses normes estatals bàsiques en matèria de medi ambient.

L'article 2 conté la concreta atribució orgànica de les competències determinant, per a cadascuna de les normes estatals bàsiques, els òrgans del Departament de Territori i Sostenibilitat competents per a imposar les sancions que hi preveuen, en funció de la qualificació de les infraccions com a lleus, greus o molt greus.

L'atribució s'efectua citant l'òrgan (la persona titular de la direcció dels serveis territorials, de la direcció general, de la secretaria sectorial o del departament) competent en la concreta matèria de que es tracta (patrimoni natural i biodiversitat, protecció dels animals, qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera o responsabilitat mediambiental), tècnica legislativa que es considera encertada a efectes de la

permanència de la norma, que no es veurà afectada per les futures modificacions que puguin produir-se en la estructura del Departament.

Per a totes les normes estatals bàsiques incloses al Projecte de decret, s'atorga la competència per a sancionar les infraccions lleus a la persona titular de la direcció dels serveis territorials competents per raó de matèria i territori (tret en el cas de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, que no preveu infraccions de caràcter lleu) i per a sancionar les infraccions greus a la persona titular de la direcció general competent per raó de matèria.

Quant a les infraccions molt greus, s'adopten solucions diferents:

Pel que fa a la Llei 42/2007, de 13 de desembre; la Llei 31/2003, de 27 d'octubre, i la Llei 32/2007, de 7 de novembre, s'atribueix la competència a la persona titular del departament competent en la matèria de patrimoni natural i de la biodiversitat o en la matèria de protecció dels animals, en consonància amb la distribució competencial continguda al Text refós de la Llei de protecció dels animals.

D'altra banda, quant a la imposició de les sancions derivades de la comissió d'infraccions molt greus tipificades a la Llei 34/2007, de 15 de novembre, i la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, s'atribueix la competència sancionadora a la persona titular de la secretaria sectorial competent per raó de la matèria.

Analitzat contingut de l'articulat proposat, es considera que les seves previsions s'ajusten a dret i la seva estructura i redactat s'adequa a les Regles per a l'elaboració de normes aprovades pel Comitè Assessor per a l'Estudi de l'Organització de l'Administració.

5.3 Disposició final

Per últim, la disposició final del Projecte de decret fixa un termini de *vacatium legis* de 20 dies des de la publicació de la norma en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, de conformitat amb el termini general previst a l'article 2.1 del codi civil.

Es considera que aquest és un termini adequat i suficient per donar publicitat al contingut de la norma i per efectuar els reajustaments que siguin necessaris per a la seva implementació en les unitats administratives implicades.

Conclusió

S'informa favorablement el Projecte de decret d'atribució de competències sancionadores derivades de l'aplicació de la normativa bàsica estatal en matèria de medi ambient, juntament amb les memòries adjuntes, el qual pot continuar la seva tramitació un cop s'hagin fet les esmenes indicades en aquest informe en relació amb **l'índex i la signatura dels documents**.

Teresa M. Riera
Lletrada de l'Àrea

Teresa López
Advocada de la Generalitat